

Nr 38.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1938; given Stockholms slott den 4 januari 1938.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1938.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1938.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för år 1938, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1938, överstigit 50,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes härvid även förmögenhet tillhörig den skattskyldiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldighet, som nu sagts, åligger jämväl oskift dödsbo, utländsk juridisk person, som enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt betraktas som utländskt bolag, ävensom i 18 § a) nyssnämnda förordning omförmäld stiftelse.

2 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgå i förhållande till den på nedan angivet sätt bestämda beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utgör, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, ett belopp motsvarande den skattskyldiges och i förekommande fall hans omyndiga barns enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, varom i 1 § förmäles.

Därest för annan skattskyldig än i 18 § a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omförmäld stiftelse berörda skattepliktiga förmögenhet överstiger tjugufem gånger det för den skattskyldige för ifrågasvarande beskattningsår enligt angivna förordning fastställda beskattningsbara beloppet, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst fyrtio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Fastställes ej för den skattskyldige något sådant beskattningsbart belopp, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande fyrtio procent av den skattepliktiga förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller.

3 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgöra:
 när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 50,000 kronor men icke 150,000 kronor: en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 50,000 kronor;
 när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

150,000 men icke 300,000 kr.:	100 kr. för	150,000 kr. och	$2\frac{0}{100}$	av återstoden;
300,000 » » 500,000 »:	400 » »	300,000 » »	$3\frac{0}{100}$ »	» ;
500,000 » » 1,000,000 »:	1,000 » »	500,000 » »	$4\frac{0}{100}$ »	» ;
1,000,000 kr.	: 3,000 » »	1,000,000 » »	$5\frac{0}{100}$ »	» .

4 §.

För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, bedömes skatteplikt enligt 1 § med hänsyn till båda makarnas sammanlagda förmögenhet. Den beskattningsbara förmögenheten beräknas för makarna gemensamt under hänsynstagande vid tillämpning av 2 § tredje stycket till det för makarna gemensamt fastställda beskattningsbara beloppet. Skatt beräknas efter den sålunda bestämda beskattningsbara förmögenheten samt fördelas å makarna efter deras skattepliktiga förmögenheter.

Rörande taxering av äkta makar skall i övrigt vad i 19 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas äga motsvarande tillämpning.

5 §.

1 mom. Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning till behörigt belopp.

2 mom. Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att han icke blivit taxerad till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning eller att han blivit för lågt taxerad till sådan skatt, utan att dock eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga rum, skall han eftertaxeras till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning att utgå med det belopp, som genom berörda förfarande undandragits statsverket. Beträffande dylik eftertaxering skall vad som är stadgat rörande eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

6 §.

Skattskyldig taxeras enligt denna förordning i den kommun, där han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras till dylik skatt.

7 §.

Har på grund av bestämmelserna i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt befrielse helt eller delvis medgivits från skattskyldighet till nämnda skatt, skall motsvarande befrielse åtnjutas jämväl i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

8 §.

Där oskift dödsbo jämlikt 24 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

9 §.

1 mom. Därest i anledning av överenskommelse eller beslut, varom förmåles i 29 eller 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till nämnda skatt helt eller delvis skall åtnjutas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

I fall, varom i 29 § 2 mom. och 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt förmåles, må Konungen förklara, att särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall för skattskyldig fastställas till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av den på grundval av överenskommelsen eller beslutet fastställda beskattningsbara förmögenheten, än skatten skulle utgjort av den beskattningsbara förmögenhet, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller beslutet.

2 mom. Vad i 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas om rätt för Konungen att till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattning förordna om efterskänkande av inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga motsvarande tillämpning beträffande särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

10 §.

1 mom. Taxeringsförordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, under iakttagande av vad nedan i denna paragraf finnes stadgat.

2 mom. Taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, verkställs, där fråga ej är om eftertaxering, av den prövningsnämnd, som har att handlägga den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Där taxeringen sålunda skall verkställas av prövningsnämnd, åligger det landskamreraren att med ledning av självdeklarationer och uppgifter, som må införskaffas från vederbörande ordförande i taxeringsnämnd eller kronoombud, såsom underlag för prövningsnämndens arbete låta upprätta en längd med förslag till taxering. Längden skall föreligga färdig senast den 1 september 1938. Genom landskamrerarens försorg skall ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten till en var i längden upptagen skattskyldig översändas uppgift om det i densamma intagna förslaget i vad det honom angår. Den skattskyldige äger därpå inom viss i uppgiften angiven tid, minst åtta dagar efter uppgiftens mottagande, till prövningsnämnden inkomma med erinringar beträffande förslaget.

Sedan prövningsnämnden därefter verkställt taxeringen, antecknas denna i nyssberörda längd, vilken fogas såsom bilaga till prövningsnämndens protokoll och anses utgöra en del därav. Bestyrkt avskrift av dylik längd skall i den ordning Konungen föreskriver tillställas, såvitt angår av länsprövningsnämnd förd längd, dem som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, samt, såvitt angår av den mellankommunala prövningsnämnden upprättad längd, länsstyrelsen i vederbörande län.

Underrättelse rörande taxering enligt detta mom. skall av vederbörande protokollförare tillställas den skattskyldige allenast där självdeklaration icke blivit följd.

Eftertaxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som i detta mom. avses, verkställs i förekommande fall i samma ordning som den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; dock skall eftertaxering införas i längd för taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

3 mom. Vid taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning i Stockholm införes i inkomstlängden uppgift om den till dylik skatt beskattningsbara förmögenheten.

4 mom. Rätt att anföra besvär över taxering enligt denna förordning skall ej tillkomma kommun.

Rätt att anföra besvär enligt 123 § 2 mom. taxeringsförordningen skall tillkomma jämväl den som taxerats till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, ehuru han enligt 1 § ej är skyldig utgöra sådan skatt.

Besvär enligt 123 § taxeringsförordningen rörande taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, skola anföras, i det fall att den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos prövningsnämnd och i övriga fall hos kammarrätten.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, som därav må föranledas.

5 mom. Vid tillämpning av bestämmelserna i 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen skall såsom inkomst- och förmögenhetsskatt räknas jämväl särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

11 §.

Konungen äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter samt fastställa formulär till längd, som avses i 10 § 2 mom.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1938.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Genom proposition den 23 februari 1934, nr 200, framlade Kungl. Maj:t för riksdagen förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet att utgå under år 1934. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan i avgivet betänkande (nr 69) blev förslaget med vissa ändringar antaget av riksdagen. Kungl. Maj:t utfärdade därefter förordning i ämnet den 15 juni 1934 (nr 290). Ifrågavarande skatt uppfördes i riksstaten för budgetåret 1934/35 med 12 miljoner kronor.

Vid 1935 och 1936 års riksdagar antogs, med bifall till därom framställda propositioner, förslag till förordningar om särskild skatt å förmögenhet för åren 1935 och 1936. Förslagen överensstämde, frånsett en formell ändring i 1936 års förslag, helt med 1934 års förordning. Författningar i ämnet utfärdades den 15 juni 1935 (nr 303) och den 26 juni 1936 (nr 348). Skatten upptogs i riksstaterna för budgetåren 1935/36 och 1936/37 till resp. 11.7 och 13 miljoner kronor.

Med bifall till en i ämnet avlåten proposition, nr 31, antog 1937 års riksdag förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1937. Denna förordning var — bortsett från en mindre jämkning beträffande reglerna för den beskattningsbara förmögenhetens beräkning — helt överensstämmande med 1936 års förordning. Författning utfärdades den 18 juni 1937 (nr 488). I riksstaten för innevarande budgetår är skatten uppförd med 15 miljoner kronor.

Vid anmälan förut denna dag av finansplanen i årets statsverksproposition har jag förutsatt, att särskild skatt å förmögenhet skall uttagas även under nästa budgetår efter samma grunder som för år 1937; i det framlagda budgetförslaget har avkastningen beräknats till 15 miljoner kronor.

Enligt 1937 års förordning skall särskild skatt å förmögenhet för år 1937, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår,

som gått till ända närmast före den 1 mars 1937, överstigit 50,000 kronor. Skattskyldighet åligger jämväl vissa juridiska personer, nämligen oskift dödsbo, utländsk juridisk person, som enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt betraktas som utländskt bolag, ävensom s. k. familjestiftelse. Beskattningsbar förmögenhet utgör i regel ett belopp motsvarande den skattskyldiges och i förekommande fall hans omvända barns enligt sistnämnda förordning skattepliktiga förmögenhet. Då det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet är lågt i förhållande till förmögenheten, skall dock i skattelindrings syfte vid beräkning av den beskattningsbara förmögenheten tillämpas viss reduktionsregel. Sålunda skall, därest för annan skattskyldig än familjestiftelse den skattepliktiga förmögenheten överstiger tjugufem gånger det för den skattskyldige enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, den beskattningsbara förmögenheten utgöra ett belopp motsvarande tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst fyrtio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Skatten är progressiv och utgör, när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 50,000 kronor men icke 150,000 kronor, en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 50,000 kronor, samt när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

150,000 men icke 300,000 kr.:	100 kr. för	150,000 kr. och	2 ⁰ / ₁₀₀ av återstoden;
300,000 » » 500,000 »:	400 » »	300,000 » »	3 ⁰ / ₁₀₀ » » ;
500,000 » » 1,000,000 »:	1,000 » »	500,000 » »	4 ⁰ / ₁₀₀ » » ;
1,000,000 kr.	: 3,000 » »	1,000,000 » »	5 ⁰ / ₁₀₀ » » .

För övrigt innehåller förordningen bestämmelser angående skatteplikt för äkta makar och fördelningen dem emellan av det för dem gemensamt uträknade skattebeloppet ävensom föreskrifter rörande taxering m. m. I fråga om denna skola taxeringsförordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt i tillämpliga delar lända till efterrättelse, dock att taxering av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, verkställas av den prövningsnämnd, som har att handlägga den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. I Stockholm skall däremot taxeringen till den särskilda skatten å förmögenhet ske hos taxeringsnämnderna.

Den i 1937 års förordning vidtagna jämkningen beträffande reglerna för den beskattningsbara förmögenhetens beräkning innebar, att det procenttal av den enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenheten, vartill den beskattningsbara förmögenheten vid reduktion lägst skall upptagas, sänktes från 50 till 40.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till *förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1938* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

P. J. Arrhenius.